

обсадни машини...

И Калоян пада на колене пред походната си икона.

И сега! И сега! Стори чудо... Помогни ни...

Втори, трети, ~~четвърти~~ път куманската конница напада о^акопа на латините, но вече никой не се измамва. Строго ги бе смър^арил Бодуен за не^рпостимата грешка. Можеше ли такава тежко въоръжена войска да гони леката куманска конница? И още по-строга беше заповедта му.

Никой да не напуца окопа без негово знание.

Със зле одържана ярост рицарите останаха да търпят дръзките захапки на куманите. А никой не знаеше колко ще стоят така, гладни, в бездействие, със скръстени ръце. И при това, с тия досадни кумански нухи, които правеха всичко, за да ги изкарат от търпение. Кога ще пристигне Дандоло? А граф Анри? Защо се бавеха? Не знаеха ли, че храната им е съвсем на привършване?

На разсъмване ^{при пристигане} пристигна втори съгледвач:

- Нашите в крепостта се държат. Привършват храната, но чакат чакат само знак, да излязат на помощ... Всички градове в Тракия са вече въстнали!

Калоян се обърна към войводата Саца:

- Завършени ли са вече всички засади? Траповете изкопани и покрити с клони? Людете край брода на мочурището да бъдат готови!

~~В това време притича втори съгледвач и задъхано каза:~~

~~- Нови войски дойдоха в помощ на тия, които пристигнаха снощи! Сам Балдуин ги води!~~

~~Очите на Калояна блеснаха. Значи надменния латинец сам ще поведе войските си! Толкова по-добре! Ах, до могат да се срещнат лице срещу лице в бой!~~

Изведнъж лицето му потъмня. Веждите му се свъсиха. Тря